

1868.

12. ágúst.

bréf frá 1. septembermán. 1786 hefir inni að halda, skyldu eiga við um ósannar skýrslur um aflaupphæðina, virtist það ekki vel til fallið að heimfæra þær ákvarðanir uppá tilfelli þau, sem hér ræðir um, enda eru þær í sjálfu sér nú orðnar fremur á eptir tímanum. Það þókti því réttara að setja sem hegningu fyrir ósannar skýrslur um aflaupphæðina sekt, er sé fimmföld við það, sem undan er dregið, og láta sektina renna óskerta inn í lækna-sjóðinn; þar að auki var bætt við ákvörðun um, að með slík mál skuli farið sem opinber lögreglumál, nema því að eins, að ástæða sé til að höfða sakamál.

Breytingar þær, sem til færðar eru í 6. tölulið, leiða beinlínis af því, að alþingi hefir stungið uppá, að sýslumennirnir skuli heimta spítalagjaldið saman, og var því sjálfsagt að taka þær til greina. Sömuðis var orðinu „aðalreikning“ í 5. grein stjórnarfrumvarpsins breytt í „reikning“, með því að ekki á að gjöra nema einn reikning samkvæmt uppástungu alþingis, það er þann, sem sýslumaður eða bæjarfógeti semur; þar að auki mátti stytta frest þann, sem settur er í greininni fyrir borgun gjaldsins, til októbermánaðar loka, eins og konungsfulltrúi hafði stungið uppá, vegna breytinga þeirra, sem gjörðar voru á ákvörðunum frumvarpsins um heimtu gjaldsins.

Loks virtist ástæða til, samkvæmt uppástungu konungsfulltrúa, að taka í lagabodið ákvörðun um, hvenær gjaldið skuli í fyrsta skipti heimtað saman eptir því, og með því að ekki varð búizt við, að lagabodið yrði þinglesið á Íslandi fyr en á mann-talsþingunum vorið 1869, verður ákvörðunum þess ekki beitt fyr en uppá gjald það, er fellur til 12. maímán. 1870. Fyrir því var ákvörðun, er að þessu laut, tekin í 2. grein frumvarpsins.

21. ágúst.

45. Konungleg Auglýsing um ríkisstjórnina, meðan konungur er í burtu á ferð til Rússlands.

Vér Kristján hinn Niundi o. s. frv., Gjörum kunnugt: þar eð Vér ætlum Oss að heimsækja Vora ástkæru dóttur, hennar keisaralegu tign, Maríu Feodorownu stórfurstainnu af Rússlandi,

höfum Vèr 10. þ. m., samkvæmt 25. grein grundvallarlaganna, látið út ganga bráðabirgðalög um ríkisstjórnina í þessari fjærveru Vorri.

1868.
12. ágúst.

Samkvæmt þessu kunngjörum Vèr Vorum kæru og trúu þegnum hér með, að Vor ástkæri sonur, hans konunglega tign Kristján Friðrik Vilhjálmur Karl, konungsefni, tekst frá því í dag á hendur ríkisstjórnina í Voru nafni.

46. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturumdæminu, um líðun um borgun á láni, er nokkrar sveitir í Snæfellsnessýslu höfðu fengið úr styrktarsjóðnum Íslenzka.

15. ágúst.

Samkvæmt þegnlegum tillögum dómsmálastjórnarinnar hefir hans hátign konunginum þóknast 3. þ. m. allramildilegast að fallast á, að þessum sveitum í Snæfellsnessýslu: Neshrepp innan Ennis, Neshrepp utan Ennis, Eyrarsveit, Staðarsveit og Breiðuvíkurhrepp skuli veitt lausn í 3 ár, talin frá 1. janúarmán. þ. á. frá að gjalda neitt uppí skuld þá, er styrktarsjóðurinn Íslenzki átti hjá sveitum þessum 31. desembermán. f. á., og eins frá að borga leigur af skuldinni.

Þetta skal yður hér með kunngjört herra amtmaður, útaf bréfi yðar 16. maímán. þ. á., sjálfum yður til leiðbeiningar og til þess að þér birtið það.

47. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um erfðafestu-sölu á ýmsum túnþörtum kringum Reykjavík.

15. ágúst.

Samkvæmt reglugjörð 27. nóvembermán. 1846 24. grein hafið þér, herra stiptamtmaður, í bréfi 27. marzmán. þ. á., sókt um samþykki stjórnarráðsins til þess, að nokkrir túnblettir í